

مردووہ کانیش دہدوین

سالار نیسماعیل سہمین
(خورماتوو)

رؤژ بہ قہد بالای کچیکی سہرہرؤ مابوو کہ لہ نیو
کہ لہ بہری دیوارہ رووخواوہ کانی شاری لہ خہم ناوسبوودا
ٹاپرووی نہ تکابی و پتر لہ نیو سہدہیہ کہ بہدہستی
کۆرسی خہ نجر بہدہستانی و ہرزی خوینہوہ و نجر و نجر
کرایہ.

میلی گۆرہ کہت سہوزیکی کال بوو. رہشیکی قہ ترانی
بوو. پرتہ قالئیہ کی نارنجی بوو. خہ نہییہ کی ناچووغ بوو.
خرنوکییہ کی بیابانی بوو.
شینیکی ناسمانی بوو. مۆرکی تۆخ بوو. گۆرہ کہت
بی میل بوو!

بہ لام ہہموو رہنگہ کانی لہ خو گرتیوو. شہوانہ میلی
گۆرہ کہت دہبوو بہ مہ شخہ لان و رووناکی دہ بہ خشییہ
ہہموو میلہ کان و گۆرہ پانی گۆرستانہ کہ. ئەو شہوہ
مانگ گیرا و تاریکیہ کی ئەنگوستہ چا و پلویوی
ہاویشتہ سہر ہہموو شوینیکی گۆرستانہ کہ.

گہردہ لوولیکی پر لہ تہ پوتۆز لہ ہہموو سووچیکی
گۆرستانہ کہوہ لہ دایک بوو. بہدہم تہوژم و ہیزی
گہردہ لوولہ کہوہ بہ سہدان کیتلی قہ بر بہ لادا کہوتن. کیتلی
قہ برہ کی تۆش تا دہہات بہرترتہ دہبووہ. بہ قہد رووناک
رؤژ، رووناکی بہ گۆرستانہ کہ دہ بہ خشی.

مردووہ کان ہہریہ کہو لہ شوینہ کی خوینہوہ سہریان
بہرز دہ کردہوہ زمانیان دوو بست دہر دہہینا. بہہزاران
زمان و ہک مندالی تازہ لہ دایکبوو کہوتنہ جوولہ. زۆر
بہ ناستہم و لہ سہرخو بہ نیو کہ لہ سہرو زمانہ کاندہ
دہ گہرای. کہوتیستہ نیو بازنیہ کی داخراو لہ زمان.
تہ ماشای ہندی لہ زمانہ کانت دہ کردو پین دہ کہ نیت. لہ
بازنہ کہہ رزگار بووی. چہند ہہنگاو یک لہ ولواوہ کۆمہ لیک
زمانی تر رایانگرتی. ئەم جارہیان دہستت بہ گریان کرد.
ہندیک لہ مردووہ کان. دہست و پییان لہ پابہندو

زنجیر دابوون.

به شیتیکی تریان سه رقالی ته نه که لیدان بوون. بو ته وهی مانگه شه وه که له نیو قه پالی ته وه نه هه نگه دا وه ده ربینن. له نیو که لبهی ته وه نه هه نگه بئ به زه بیسه دا. خوینی نالی مانگی بیچاره داده چوژا. توش به نیو هه زاران زمان و که لله سه ردا هه نگا وه کانت ده پیتچایه وه.

چهند هه نگا ویک له گوڤه کهی خوژت به ولاره. زمانیک له نیو ده می که لله سه ریکدا. پتر له چوار بست دریزبوو. به شیه به کی شیتانه بو مردوه کان ده دوان: ته وه رۆژه پاش داگردنی بارانه سووره که به دوو کاترمیر. له کۆلانه کانی شاری له خهم ناوس بوو. خه لکانیکی زۆر وه که ره جه بئ جیه کان. به ره توونیله تاریکه کانی زمه نی سه خت له به رد ده دران. هه ردوو چاویان شه ته که دابووم.

ته وه پیتچکانه م ده ژمارد که به ره خوار دایان ده گرتم. پاش هه شتا و چوار پیتچکه له بنی ده هلیزیکدا رایان گرتم. چاوه کانیان کردم هه وه. سه رووی ده روزهی ده هلیزه که. رووناکییه کی کزی بهینی ده هلیزه که - ده به خشی له هه موو گوڤه به کی ده هلیزه که وه بوئی خوین ده هات - له سووچیکدا گوڤه گهیربووم. به توندی ته ژنۆکانم له نامیز گرتبوون. ته ماشایه کی راست و چه پی دیواره کهم ده کرد. که پالم پیتچه دابوو چه ند پلایس و ده رنه فیس و سوونده و چه یزه ران و قامچی سی په لم بینی. قامچی سی په له که ته وه رۆژانهی خسته مه وه یاد که له خویشاندانیکدا به سه ر «جسر الاحرار» وه له به غدا به بوئه ی په یانی «پورتسموس» وه گیرام. نیستاش جیی ته وه قامچییه سی په له به به ناو شامه وه یه. هه ره له وکاته دا ههستی ته وه م کرد یه کتیک له پیتچکانه کانه وه دیته خوار. زۆری پی نه چوو دوو جه لاد له به رده مدا راهه ستان. جارتیکی تر چاوه کانم و هه ردوو قۆلیان به توندی شه ته که دام. به تووکه سه ر به رزیان کردم هه وه. راهه ستام. ته وکاته ی ههستم کرد به توندی نیتزه یه که به ژیر چه نه مدا چه قیندرا. هاوارم کرد:

- بی تاوانم.. من له میژه مردووم. ته نیا زارم ده دوئی. ده ک رووتان رهش بی میژوونووسه ترسنۆکه کان، ته گه ره ته م تاوانانه تو مار نه کهن. ههستم کرد شیله به کی گه رم به گرتی ملامدا به ره خوار

ریتچکه ی به ست نیو ده هلیزه که تا ده هات کپتر ده بوو. به مو عجیزه به کی ناسمانی هه ردوو چاوو هه ردوو دهستم کرایه وه. ته وان به قالد رمه کانداهه رکه وتن و له ده روزهی سه ره وهی ده هلیزه که وه. به پیتچکه نینیکی پر له قاقا. بی ته وهی هیچ حیسابیک بو ده سه لاتی ناسمان بکهن. ده هلیزه که یان به جئ هیشته.

توش پتر له په نجاهه تریک له گوڤه کهی خوژت دوورکه وتبوو یته وه.

گه رده لووله به ته ورژمه که ته مه نده به توندی دارکالیپتۆزه کانی راهه وه شاندا! چهند داریکی له ریشه وه ده ره هینابوو. یه کئ له داره کان که وتبووه سه ر کتیلی قه بریک. که لله سه ریک له ژیر قه واره ی داره که وه فرته ی کرد. بستیک زمانی ده ره هینابوو.

که ده دوا فرمیسک به سه ر گوڤا کانییه وه ریتچکه ی ده به ست به ره خوار:

«رۆژ شهش جار به قه د بالایی ته وکچه به ته مه نه به رزیوو که من خو شم ده ویست. هه ره ته وه رۆژه بوو له شاری گرگرتووی ته زه لیدا.

له گوڤه ی چیشته خانه به کی سه رابیدا به سه ر دوو کورسییه وه دانیشته بووین. ته وه رۆژه، یه که من ژوان بوو. له نیوان منی قه له نده رو ته ی قه له نده ردا. من نیستا مردووم له گه ل روو خانی کتیلی قه بره که مدا.

رۆحه سه رابیه که مه بو تان ده دوئی. له ناوه راستی شهسته کانی سه ده ی رابردوو دا. سه ولکی شیتیکی به توانابووم له نیو ده ربای پر له عیشق و ته ویندا. هه موو رۆژتیک له شاریکی سنوور سیای له خهم ناوس بوو دا به سه ر کۆلانیکی ته نگه به ردا چاوه ران بووم له قوتابخانه بگه ریتیه وه. ته وکاته ی باله فر بوو، رۆژگاری چاوه روانی منی له بیرچوو. به سه ر گومه زی کاروان سه رابه کی دوور له بروا نیشته وه.»

تو ته شوینه ته به جئ هیشته، هه نگا وه کانی خوژت به په له ده پیتچایه وه به ره ژوورتر. ته وکاته ی ناو پرت دایه وه، ته ماشات کرد. به ده بیان و به سه دان و به هه زاران و به سه دان هه زار زمان به دواته وهن. ته وه زمانانه ی که له بالایی کچه باوک ونبوو به ک زۆر دریتژ تریوون. وه ک ماریکی رهشی قه سیلی ده یکیفاندو هاواری ده کرد:

من کاتی خوئی نیسانیکی دووربوووم. قسه ی ته مم بو ته وه ده برد. چهندان جار له گه ل نامۆزاکه ی خو مدا

دهخه وتم. شه و پکیان له ئامیزم گرتبوو. به توندی دهیقریشکاندو هاواری دهکرد.

نه که ی ئابرووم بهری. جار جار تیکیش له ئامیزم گرتنه که ی پین خوش بوو.

له خوشیدا دهیوست بیوریتته وه. له شهروال پلیتی و بهرله ییدا گه ره کیکم هه راسان کردبوو. له گه ل داوین پیسییه که شمدا درۆزن بووم.

ئه و کاته ی له دوای پیچی ریتچکه ی ریتگیه ی گۆرستانه که وه. به ره وه ده رگا سه ره کییه که ده ریتیت. ئه تو بست رزگارت بیت، روو به رووی زمانیکی به ک گه زی دوو په ل بووینه وه. که له نپو ده می که لله سه ریکی چاو خیل و خلیج و لچ شو ردا وه ده رکه وت. وه ک ره شمار ده یکیفاند:

- نه رۆی - من کاتی خو ی به سه ره رۆکی هه تیو بازانی شاری له خه م ئاوسبوو. نازناوم ده رکردبوو. ئه و رۆژهی ئه گه ره له گه ل دوو هه تیودا رامنه بواردایه، هه ستم ده کرد ئه و دنیا یه له به رچاو مدا نغرو بووه. کاتی مندالی خو م هاته وه یاد. سه ره تای مانگی خا که لپوه بوو. ده مه و ئیواره. پانتۆلیکی ره شی ته سک و کراسیکی هه ناریت له به ردا بوو. به پال دیواره روو خا وه کانی باخه که دا ریت ده کرد. به ده نگیکی شیتانه ها وارم کرد:

- ئه مپۆ رزگار بوونت نییه ئه بی له گه لئا رابویرم. به سه ره ئه وه شه وه یه کئ له سیخوره هه ره بر واپیکرا وه کانی پیوانی وه رزی خوین بووم. له مل شکاندندا بی ها و تابووم.

زمانه ره شماره که هه رچه ند هه نگا و تیکی مابوو بتگاتی.

تۆ به شیوه یه کی سه رسور هینه ره به په له ده رگای گۆرستانه که ت به جی هیشت. کاتیک گه یشتیه نپو شار ته ماشات کرد دانشتوانی شاریش هه موویان مردوون و دوو بست زمانیان ده ره ینا وه.